

### **“COM NOS TORNEM” UNA OBRA DE TEATRE DIFERENT (Casa Irla)**

El passat dissabte dia 28 de novembre es va representar l'obra de teatre: “Com nos tornem” amb la Gisela Figueras a la Casa Irla. Un espectacle que recupera aquelles poesies d'abans...dites com abans. La Isabel Castro, una perruquera jubilada queda vídua i cau en una depressió. Per distreure's, comença a treballar com a perruquera voluntària en casals d'avis i hospitals... Al final, només la poesia la salvarà...

“Com nos tornem” va ser espectacle revelació del Festival Nacional de Poesia de Sant Cugat 2014 i ha estat seleccionat a la 20<sup>a</sup> Mostra de Teatre de Barcelona 2015. En definitiva un homenatge a les velles declamadores i una aproximació insòlita, entre l'humor i la tendresa, a la poesia xarona d'autors com Lluís Millà o Teodoro Baró fins a la solidesa universal de Verdaguer, García Lorca, Pere Quart o Baudelaire entre d'altres.

### **REVOLT PERILLÓS (Concurs de Teatre Amateur)**

El passat 22 de novembre, amb el fred també va arribar la tercera representació de l'XIè Concurs de Teatre Amateur de Sant Feliu de Guíxols, en aquesta ocasió el Grup de Teatre Fatalitats va portar a la ciutat l'obra “Revolt Perillós” de l'autor J.B.Priestley, escrita el 1932 i que ens situa al bell mig de la mansió de la família Catlan.

Els Catlan són una família britànica acomodada de l'època d'entreguerres. Als anys trenta aquella classe benestant tenia poques preocupacions aparents, i així ens ho mostren al començament de l'obra, on les conversacions insulses, corteses i correctes són el preàmbul d'un comentari que provocarà el moment de trencament emocional de l'obra, on apareix el record de la mort del germà del patriarca, que sobrevolarà l'escena en tot moment ja fins el desenllaç tràgic i inesperat.

L'obra aprofundeix en el drama psicològic sobre el “què hagués passat si no...”, posant l'accent en aquell moment on una decisió aparentment banal ho canvia absolutament tot, i deixant al descobert els secrets i les misèries d'aquella família exemplar de la classe benestant d'inicis del segle XX.

Espectacle coral ben interpretat pels membres de la companyia, on destaca la minimalista i eficient esceneografia i un vestuari acurat que ràpidament ens posa en situació. La direcció, correcta, té errades puntuals que impedeixen que conceptes que es volen tractar flueixin cap a l'espectador. Amb tot, l'estona viscuda al teatre va ser plaent i interessant, i els espectadors vam sortir reflexionant que a cada acció que fem, per més petita que sigui, produïm multitud de reaccions de conseqüències imprevisibles.

Lluís Serra